

Odločba Vrhovnega sodišča RS: Sodba VIII Ips 338/2009

Zbirni podatki

Evidenčna številka: VS3004910

ECLI: ECLI:SI:VSRS:2011.IPS.VIII.338.2009

Oddelek: Delovno-socialni oddelek

Datum: 23.5.2011

Področje: DELOVNO PRAVO - CIVILNO PROCESNO PRAVO

Institut: predsednik sveta delavcev - plačilo razlike plače - bistvena kršitev določb pravnega postopka - pritožbena in revizijska novota

Predhodna odločitev: VDSS Pdp 1065/2008

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Povezave

ZPP člen 337, 339, 339/1, 370, 372. ZSDU člen64. ZDR člen 126.

Besedilo

Jedro

Tožnik v pritožbi ni mogel uspešno uveljavljati, da njegova plača ni dosegla povprečne plače delavcev s V. stopnjo zahtevnosti, saj teh dejstev ni navajal pred sodiščem prve stopnje in ni navedel opravičljivih razlogov, zaradi katerih bi mu bilo navajanje teh dejstev pred sodiščem prve stopnje onemogočeno.

Stranka v reviziji ne more uveljavljati novih dejstev in dokazov v zvezi z dejansko podlago sodbe.

Izrek

Revizija se zavrne.

Tožena stranka sama krije svoje revizijske stroške.

Obrazložitev

1. Sodišče prve stopnje je zavrnilo tožnikove tožbene zahtevke za plačilo stroškov za malico, plačilo iz naslova neizrabljenega letnega dopusta, plačilo jubilejne nagrade, plačila potnih stroškov in zahtevkov za plačilo razlike plače za čas od meseca januarja 2003, ko je tožnik postal profesionalni predsednik sveta delavcev pri toženi stranki, do junija 2006, ko sta stranki višino tožnikove plače na novo uredili, v mesečnih bruto zneskih z zakonskimi zamudnimi obrestmi od mesečno zapadlih neto zneskov. Hkrati je tožniku naložilo plačilo toženkinih stroškov postopka. Glede zavrnitve vtoževane razlike plače je ugotovilo, da sta tožnik in tožena stranka 31. 3. 2003 sklenila aneks k dotedanji tožnikovi pogodbi o zaposlitvi na delovnem mestu voznika avtobusa, v katerem sta se dogovorila, da v času opravljanja funkcije predsednika sveta delavcev tožniku pripada plača, kot mu je bila izplačana za delo voznika v mesecu januarju 2003, ki se valorizira z rastjo ostalih plač v podjetju, in je bila taka plača tožniku tudi izplačevana. Presodilo je, da je bil tak dogovor v skladu s tretjim odstavkom 64. člena Zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju (ZSDU) in da je bila na tak način tožniku določena višja plača od povprečja plač delavcev z enako stopnjo izobrazbe.

2. Sodišče druge stopnje je glede zavrnitve zahtevka za plačilo

jubilejne nagrade in glede odločitve o stroških postopka na tožnikovo pritožbo sodbo sodišča prve stopnje razveljavilo in v tem obsegu zadevo vrnilo v novo sojenje. Glede odločitve o ostalih zahtevkih pa je tožnikovo pritožbo kot neutemeljeno zavrnilo in potrdilo sodbo sodišča prve stopnje. Pri tem je sklenilo, da se revizija glede odločitve o plačilu stroškov malice, plačilu iz naslova neizrabljenega letnega dopusta in glede odločitve o zahtevku iz naslova potnih stroškov ne dopusti.

3. Zoper pravnomočno sodbo sodišča druge stopnje v delu, v katerem je bilo pravnomočno odločeno o zavrnitvi zahtevkov za plačilo razlike plače, tožnik vloga revizijo iz razloga bistvene kršitve določb pravnega postopka in zmotne uporabe materialnega prava. Navaja, da je sodišče neutemeljeno štelo za nedovoljeno pritožbeno novoto navedbo, da ima tožnik izobrazbo V. stopnje, saj je takšen podatek o svoji izobrazbi elektrotehnika tožnik podal že na obravnavi pred sodiščem prve stopnje, ko je bil zaslišan. Zato bi pritožbeno sodišče moralo upoštevati njegovo pritožbeno navedbo, da je bil kot predsednik sveta delavcev upravičen do višje plače v višini povprečne plače delavcev tožene stranke, ki so imeli V. stopnjo izobrazbe. Res je bil tožnik pred nastopom funkcije predsednika sveta delavcev pri toženi stranki zaposlen na delovnem mestu voznika, za katero se je zahtevala IV. stopnja izobrazbe. Na plačo voznika so vezani številni dodatki, ki jih tožnik po nastopu funkcije ni več prejemal. Zato je začela njegova plača zaostajati za povprečno plačo voznikov, torej plačo, ki jo je prejemal pred nastopom funkcije. Zato je bil glede na določbe ZSDU pri plači neutemeljeno prikrajšan, saj mu ta zakon ne zagotavlja le nespremenjene osnovne plače, temveč dohodek v višini valorizirane celotne plače.

4. V odgovoru na revizijo je tožena stranka predlagala njeno zavrženje, ker vrednost spornega predmeta ne dosega sedaj veljavne revizijske meje 40.000 EUR, podredno pa je predlagala njeno zavrnitev.

5. Revizija ni utemeljena.

6. Sodišče prve stopnje je izdalo svojo sodbo dne 7. 5. 2008, torej še pred uveljavitvijo novele ZPP-D (Ur. l. RS, št. 45/2008) s 1. 10. 2008. Zato so za presojo revizije upoštevne določbe Zakona o pravnem postopku (ZPP), ki so veljale pred uveljavitvijo navedene novele (130. člen ZPP-D). Pred uveljavitvijo ZPP-D je bila v premoženjskih sporih revizija zoper pravnomočno sodbo sodišča druge stopnje že po zakonu dovoljena, če je vrednost izpodbijanega dela pravnomočne sodbe presegala 4.172,93 EUR (drugi odstavek 367. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 31. člena ZDSS-1). Ker tožnikov skupni zahtevek iz naslova plačila razlike plače očitno presega navedeni znesek, je v zadevi revizija dovoljena.

7. Na podlagi 371. člena ZPP revizijsko sodišče preizkusi izpodbijano sodbo samo v tistem delu, v katerem se izpodbija z revizijo, in v mejah razlogov, ki so v njej navedeni, pri čemer na pravilno uporabo materialnega prava pazi tudi po uradni dolžnosti. Pri tem je sodišče vezano na dejanske ugotovitve, ki so bile podlaga za izdajo izpodbijane sodbe, saj zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja revizije ni mogoče vložiti (tretji odstavek 370. člena ZPP).

8. Dejstvo, da je sodišče druge stopnje štelo tožnikovo navedbo, da ima priznano izobrazbo V. stopnje, za pritožbeno novoto, čeprav je tožnik svojo izobrazbo elektrotehnika navedel že ob zaslišanju pred sodiščem prve stopnje, bi lahko pomenilo bistveno kršitev določb pravnega postopka iz prvega odstavka 339. člena ZPP, če bi bila odločitev sodišča odvisna zgolj od tega dejstva. Vendar je sodišče za navedeno pritožbeno novoto štelo navedbo tožnikove izobrazbe skupaj s trditvijo, da je bil prikrajšan pri plači tudi v primerjavi s povprečno plačo delavcev s V. stopnjo izobrazbe. Tega dejstva tožnik v postopku pred sodiščem prve stopnje ni navajal, niti ni navedel, koliko naj bi to prikrajšanje znašalo. Zato je glede celotnega konteksta uveljavljanja razlike plače na podlagi primerjave s povprečno plačo delavcev s V. stopnjo izobrazbe te navedbe sodišče utemeljeno štelo za nedovoljeno pritožbeno novoto v smislu prvega odstavka 337. člena ZPP, saj tožnik ni izkazal, da teh dejstev brez svoje krivde, ni mogel navajati že pred sodiščem prve stopnje. Zato sodišče ni storilo bistvene kršitve določb pravnega postopka, ko svoje odločitve ni oprlo na navedene pritožbene navedbe.

9. Na podlagi tretjega odstavka 64. člena ZSDU je poklicni član sveta delavcev upravičen do plače, ki ne sme biti nižja od plače, ki jo je prejemal pred izvolitvijo za člana sveta delavcev, ali do plače, ki jo prejemajo zaposleni v družbi z enako izobrazbo, če je to zanj ugodnejše, s tem, da se taka plača valorizira z rastjo ostalih plač v družbi.

10. Sodišče prve stopnje je ugotovilo, da sta se tožnik in tožena stranka že v marcu 2003 z aneksom k pogodbi o zaposlitvi dogovorila, da mu v času poklicnega opravljanja funkcije predsednika sveta delavcev pripada plača, kot je bila tožniku izplačana za njegovo delo pred izvolitvijo, to je v mesecu januarju 2003, s tem, da se valorizira z rastjo ostalih plač v podjetju. Tako dogovorjena plača je bila višja od povprečne plače, ki so jo prejeli zaposleni z enako izobrazbo, kot jo je imel tožnik.

Takšna plača je bila tožniku tudi izplačevana. Z navedenimi dejanskimi ugotovitvami je soglašalo tudi sodišče druge stopnje, tako da je revizijsko sodišče nanje vezano.

11. Glede na navedeno je tožnik v spornem obdobju prejemal plačo v skladu z določbami tretjega odstavka 64. člena ZSDU, saj so bile pri sklenitvi navedenega aneksa k pogodbi o zaposlitvi ustrezno upoštevane navedene zakonske določbe.

12. Revizijske navedbe, da mu tožena stranka dejansko ni izplačevala plače iz aneksa k pogodbi o zaposlitvi z dne 31. 3. 2003 v valorizirani višini plače iz januarja 2003, ker mu pri izplačilih ni upoštevala dodatkov, ki so bili zajeti v plači iz meseca januarja, pomenijo revizijsko novoto, saj tožnik tega vse do vložitve revizije ni zatrjeval. Na podlagi 372. člena ZPP sme stranka v reviziji navajati nova dejstva in predlagati nove dokaze samo tedaj, če se nanašajo na bistvene kršitve določb pravnega postopka, zaradi katerih se lahko vloži revizija. Ne more pa uveljavljati novih dejstev in dokazov v zvezi z dejansko podlago sodbe, saj na podlagi tretjega odstavka 370. člena ZPP uveljavljanje zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja v reviziji ni dovoljeno. Zato sodišče gornjih revizijskih navedb ni moglo upoštevati.

13. Glede na navedeno utemeljeni revizijski razlogi niso podani. Zato je sodišče na podlagi 378. člena ZPP revizijo kot neutemeljeno zavrnilo.

14. Odločitev o stroških odgovora na revizijo temelji na določbi prvega odstavka 155. člena ZPP.